

Evalueringen, der blev foretaget i efteråret 2002, viste, at visitationen er meget forskellig fra kommune til kommune.

For ca. halvdelen af de små kommuners vedkommende foregår visitationen af børn uden for daginstitutionerne nærmest pr. automatik, da alle tosprogede børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen, får tilbudet. Derudover anvender nogle kommuner enten personalet i daginstitutionerne eller pædagogiske konsulenter/tale-hørekonsulenter, der indstiller barnet til sprogstøtte.

Til forskel fra de små kommuner anvendes der i de store og mellemstore kommuner pædagogiske konsulenter/tale-hørekonsulenter, der enten træffer afgørelse på baggrund af en samtale med personalet i daginstitutionen, eller som anvender en pædagog, der har kvalificeret sig til opgaven, til at foretage den endelige vurdering.

Som følge af den forskelligartede praksis i kommunerne vil vejledningen komme til at indeholde en praktisk anvisning på, hvordan visitationen af de tosprogede børn mest hensigtsmæssigt kan ske.

Vejledningen vil også indeholde anvisninger på, hvordan tosprogede børn når en udvikling i dansk, som svarer til danske børns sproglige udvikling, med hensyn til ordforråd og begreber, sprog og sprogbrug samt kommunikationsstrategier.

Det har været overvejet, hvorvidt en pligt for forældrene til lade deres tosprogede børn deltage i sprogstimulering, hvis børnene efter en sagkyndig vurdering har behov herfor, kan anses for at være forenelig med artikel 14 (forbudet om diskrimination) i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention sammenholdt med tillægsprotokollens artikel 2 om retten til undervisning.

Ved vurderingen heraf er der lagt vægt på, at den foreslåede sprogstimuleringspligt er saglig ud fra det hensyn at sikre, at alle tosprogede børn får de bedst mulige danskundskaber ved skolestarten, som er en forudsætning for et udbytterigt skoleforløb og dermed også for de videre uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder.

Det er desuden lagt til grund, at indførelsen af en pligt til at lade børn sprogstimulere ikke er mere vidtgående, end det nævnte hensyn tilsiger. Der lægges herved navnlig vægt på, at pligten alene indtræder i det omfang, der efter en sagkyndig vurdering er konstateret et behov for sprogstimulering, og at deltagelse i de kommunale sprogstimulerings tilbud ikke er den eneste måde, hvorpå pligten kan opfyldes, jf. bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 1.

På denne baggrund vurderes det, at lovforslaget er i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Samtidig med lovforslagets fremsættelse vil der blive fremsat et forslag til lov om ændring af lov om fri-skoler og private grundskoler m.v. (Sprogstimulering af tosprogede børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen).

2. Henvisninger til relevante numre af Folketingstidende

Der henvises til lov nr. 413 af 22. maj 1996 om ændring af lov om folkeskolen (lovforslag nr. 147), Folketingstidende 1995-96, Folketingets Forhandlinger spalte 2385, 2895, 6165 og 6366, Tillæg A spalte 3157, Tillæg B spalte 573, Tillæg C spalte 604, lov nr. 486 af 1. juli 1998 om ændring af lov om folkeskolen (lovforslag nr. 65), Folketingstidende 1997-98, 2. samling, Folketingets Forhandlinger spalte 1018, 2445 og 2590, Tillæg A spalte 1766 og 1772, Tillæg B spalte 652 og 867, Tillæg C spalte 524 og lov nr. 412 af 6. juni 2002 om ændring af lov om folkeskolen (lovforslag nr. 142), Folketingstidende 2001-02, 2. samling, Folketingets Forhandlinger spalte 3998, 6692 og 7040, Tillæg A spalte 3695 og 3688, Tillæg B spalte 667, Tillæg C spalte 482.

3. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner.

Merudgifterne skønnes at udgøre omkring 5 mio. kr. årligt i startfasen og forventes at give et varigt merudgiftsniveau på ca. 1,5 mio. kr. ved fuld indfasning.

Det er herved forudsat, at initiativet vil medføre, at der efterfølgende vil blive mindre behov for særlig sprogstøtte under skoleforløbet. De afledte mindreudgifter vil realiseres i takt med, at børnene påbegynder skolegangen, og fuld indfasning vil derfor indtræde efter 4 år, når de 3-årige når skolealderen. Der er ved vurderingen af det varige udgiftsniveau taget udgangspunkt i den i 1998 aftalte bloktilskudsregulering i forbindelse med indførelsen af den kommunale forpligtelse til at tilbyde sprogstimulering til tosprogede småbørn med virkning fra august 1999.

I tilfælde af, at tilbudene gives på en fri grundskole, vil de statslige tilskud hertil være ledsaget af et kommunalt bidrag af tilsvarende størrelse, således at kommunerne udgiftsmæssigt vil være ens stillet, uanset om tilbudene gives i en fri grundskole eller i en kommunal institution. De nævnte kommunale merudgifter vil derfor være uberørt af, i hvilket omfang tilbudene gives på frie grundskoler.